

29. Fra Kroejer *Jens Lassen Kristensen* af Nymindegab om, at Staten vil ekspropriere en ham tilhørende Eng, stor 44,9 Tdr. Land, der efter den Beliggenhed, Gødelkanalen fik, fuldstændig er prisgivet Vesterhavet, subsidiært om Erstatning dels for den Engen ved Stormen Februar 1916 tilføjede øjeblikkelige Skade og dels for den ved Gødelkanalens Udløb etablerede Forringelse af hans nævnte Ejendom. (Indbragt i Folketinget den 26. Maj 1920 af *Pinholt*).

Gødelkanalen blev aabnet i September 1915. Den 16.—17. Februar 1916 indtraf den første alvorlige Stormflod, som da ogsaa tilføjede Andragerens Eng alvorlig Skade. En Besigtigelses- og Ekspropriationskommission tilbød Andrageren 1 000 Kr. i Erstatning, som han imidlertid afslog. I Foraaret 1917 lader han ad retslig Vej foretage en Syns- og Skønforretning, der fastslaaer en Erstatning paa 10 710 Kr. for „passende for hele den ved Gennemskæringen (o: ved Udgravningen af Gødelkanalen) forvoldte Skade paa og Værdiforringelse af hele den paagældende paa Situationskortet viste Engstrækning, der angives til 25 ha.“ Efter Afslutningen af Vidne- og Skønssagen indgav han i September 1917 et Andragende til Ministeriet for offentlige Arbejder om en Erstatning, som af Skønsmændene fastsat, paa 10 710 Kr. med Tillæg af hans Omkostninger, 548 Kr. 83 Øre. Ministeriet svarede, at det ikke fandt Røje til at søge ham tillagt et blot tilnærmelsesvis saa stort Beløb, og afviste Andragendet. Han indstævner nu Ministeriet for Retten. Hof- og Stadsretten tilkender ham Erstatning, stor 2 600 Kr., for blivende Ulemper, men intet for Ødelæggelse. Ministeriet appellerer til Højesteret, hvis Dom gaar ham helt imod. Dog mener Andrageren „at kunne læse ud af Dommen en vis Sympati for, at der fra Lovgivningsmagtens Side uden Retspligt ydes mig Erstatning“. Han paakalder nu det høje Folketings Velvillie og gør opmærksom paa, dels at Prisniveauet har forrykket sig betydeligt siden Skadens Opgørelse i Foraaret 1917, og dels at han har lidt yderligere Skade ved det opskyllede Sands Fygning og ved en i Aar indtruffen Sommerstorm. Den rationelle Fremgangsmaade mener han derfor er den, som Vandbygningsvæsenet har fulgt ved Hvide Sande i et ganske tilsvarende Tilfælde: at ekspropriere Engen i Henhold til den Forfatning, den havde før Stormskaden 1916. Subsidiært andrager han om „fuld Erstatning for Skade til Dato, altsaa for Ødelæggelse og vedvarende Ulemper“. Han vil da tillade sig at indgaa med ny Ansøgning ved senere indtrædende Skader. Til Slut er det hans ærbødige Anmodning, ifald Andragendet henvises til Finansudvalget, at et Udvalg af samme vil tage de lokale Forhold i Øjesyn.

6 Bilag medfølger.

Udvalget foreslaar at henvise Andragendet til Undersøgelse af *Ministeren for offentlige Arbejder*.

30. Fra Enke efter Fisker i Sletten *Jens Peter Chr. Larsen, Kristine Larsen* om Understøttelse. (Indbragt i Folketinget den 26. Maj 1920 af *Jensen-Sønderup*).

Andragerindens Mand blev i September 1918 paasejlet af en af Marinens Baade og gav først Livstegn fra sig efter Oplivningsforsøg i 20 Minutter. Han, der før Paasejlingen alle Dage havde været sund og kraftig, var fra nu af en nedbrudt Mand og døde i Maj 1919, formentlig som Følge af den Skade, han havde faaet ved Paasejlingen. To Lægeerklæringer følger som Bilag.

Det kan ikke ses, at dette Andragende har været hos *Ministeren*.

Udvalget gør ikke Indstilling.

31. Fra Fisker *Lauritz H. Larsen m. fl. Fiskere i Kastrup* om Erstatning for Tab, der er foraarsaget ved, at de paagældende Fiskere i Krigsaarene har været afskaarne fra at drive Fiskeri med Aalegaarde fra Saltholm paa Grund af Minespærring. (Indbragt i Folketinget den 26. Maj 1920 af *Wilmann*).